

Pridiga
Williama Marriona Branham
“... v dneh glasu ...” Raz. 10,7

Kratek pregled dob
Razlaga sedmih cerkvenih dob

Uvod

Izredna služba Williama Branhama je bil odziv Svetega Duha na svetopisemske prerokbe iz Malahije 4,5-6, Luka 17,30 in Razodetja 10,7. To poslanstvo je vrhunec mnogih drugih prerokb Svetega pisma po vsem svetu ter nadaljevanje dela Božjega Duha v tem zadnjem času. To poslanstvo je bilo prerokovano v Svetem pismu, da pripravi ljudi za drugi prihod Jezusa Kristusa.

Molimo, da bi natisnjena Beseda postala zapisana v vašem srcu, ko v molitvi prebirate to sporočilo.

Zvočne in prepisane različice so kot 1100 pridigami, ki jih oznanja William Branham, so na voljo za brezplačno nalaganje in tiskanje v več jezikih na naslovu

www.messagehub.info

Veprav so bili vloženi vsi napor, da se zagotovi zanesljiv prevod, se za najbolj natančen posnetek pridige obrnite na izvirno angleško avdio datoteko.

To delo je mogoče kopirati in razdeljevati tako dolgo, dokler je kopirano v celoti in se ne sme spreminjati, deli se brezplačno.

znake. Pridigajo drugi Kristusov prihod, a zanikajo prihod preroka – glasnika, eprav jih on v sili in znakih v resni nem razodetju vse zasen i. O da, ta lažni duh, ki je v zadnjem dnevu tako blizu pravemu, se lahko prepozna samo po svojem odstopanju od Besede in kadarkoli je ujet kot anti-Beseda, se zate e k temu svojemu argumentu, za katerega smo že pokazali, da je napa en: »Dosegamo rezultate, ali ne? Zagotovo smo od Boga.«

Preden kon amo, želim predstaviti naslednjo misel. Ves as smo govorili o pšeni nem semenu, ki je bilo zakopano in vzkliko skupaj z drugim poganjkom, potem pojavitev resice in zatem resni ni klas. Zaradi tega bi se nekateri mogli vprašati, ali smo rekli, da luterani niso imeli Svetega Duha samo zato, ker so v osnovi pou evali opravi enje? Podobno bi se nekateri mogli vprašati tudi glede metodistov in tako dalje. Ne, nikakor. Ne govorimo tega. Ne govorimo o posameznikih ali ljudeh, temve o DOBI. Luther je imel Božjega Duha. Vendar njegova doba ni bila doba popolne obnove z drugim izlitjem, kot je bilo tisto na za etku. Isto je bilo z Wesleyjem, Boothom Knoxsom, Whitefieldom, Brainardom, Jonathanom Edwardsom, Meullerom itd. Oni so zagotovo bili polni Svetega Duha. Da, zagotovo so bili. Toda doba, v kateri je vsak posameznik živel, ni bila doba obnove, prav tako ni bila nobena druga do te zadnje dobe, ki je hkrati doba popolne zatemnitve v odpadništvu. To je doba odpadništva in to je hkrati doba obnove, doba kon nega ciklusa. S tem se vse kon uje.

S tem zaklju ujemo sedem cerkvenih dob, govore samo to, kar je Duh dejal vsaki dobi: »Kdor ima uho, naj prisluhne, kaj govori Duh cerkvam.«

Iskreno verjamem, da nam je govoril Božji Duh, ne samo da nas je u il resnice o dobah, temve je zvesto delal s srci, da bi se obrnila k Njemu. To je razlog za vso pridiganje in pou evanje, ker v pridiganju in pou evanju Besede, ovce slišijo Božji glas in Mu sledijo.

Niti za trenutek ne prinašam ljudem sporo ila, da bi sledili meni ali se pridružili moji cerkvi ali ustanovili kakšno združenje ali organizacijo. Tega nisem nikoli storil in tudi sedaj ne bom storil. Te stvari me ne zanimajo, toda zanimajo me Božje stvari in ljudje in e lahko dosežem samo eno, bom zadovoljen. To eno je, da bi videl vzpostavljen resni ni duhovni odnos med Bogom in ljudmi, v katerem ljudje postajajo nove stvaritve v Kristusu, izpolnjene z Njegovim Duhom in da živijo v skladu z Njegovo Besedo. V tem trenutku bi hotel poklicati, prositi in opozoriti vse, da bi slišali Njegov glas in bi svoja življenja popolnoma predali Njemu, tako kot v svojem srcu verjamem, da sem Mu jaz dal vso svoje življenje. Naj vas Bog blagoslovi in naj Njegov prihod razveseli vaša srca.

Kratek pregled dob

Dejstvo je, da je naše prou evanje svetopisemskega besedila od verza do verza bilo odkrivanje tistih odlomkov, ki so se navezovali na sedem dob, vendar nismo predstavili kontinuiranega zgodovinskega vzorca cerkve, kakor bi to morali narediti. Zaradi tega je naš cilj, da vzamemo to poglavje in za nemo z efeško dobo ter sledimo potek cerkve in njene zgodovine skozi vse dobe, kakor je z Božjim Duhom bilo dano Janezu. Ne bomo dodajali novega materiala, ampak bomo povezovali to, kar že imamo.

Iz našega preu evanja smo že ugotovili, da je veliko stvari iz Razodetja razumljenih popolnoma napa no, ker prej nismo vedeli, da se »cerkev«, o kateri se govori in o kateri se govori v tej knjigi, ne nanaša na isto »eklesia« - »izbrane«, »Kristusovo telo«, »nevesto«, temve govori o celotnem telesu ljudi, ki se imenujejo kristjani, pa naj bodo resni ni ali samo tako imenovani. Tako kot ves Izrael NI Izrael, tako tudi vsi kristjani NISO kristjani. Torej, nau ili smo se, da je cerkev sestavljena iz dveh trt, resni ne in lažne. Dve trti sta motivirani od dveh duhov: prva ima Svetega Duha, medtem ko je drugi dan duh antikrista. Obe trdita, da poznata in da sta spoznane od Boga. Obe trdita, da govorita za Boga. Obe verjameta v dolo ene zelo temeljne resnice, a glede ostalih se razlikujeta. Toda glede na to, da obe nosita Gospodovo ime, ker se imenujejo Krist-jani in s takšnim imenom o itno trdijo, da imajo z Njim zvezo (Bog to imenuje zakonska zveza), Bog sedaj obe smatra za odgovorne pred Njim, zato govori obema.

V nadaljevanju smo spoznali, da bosta ti dve trti rastli druga ob drugi in tako bo vse do konca dob, ko bosta obe zreli in požeti. Lažna trta ne bo premagala in uni ila resni ne trte, hkrati pa resni na trta ne bo mogla pripeljati lažne trte v rešilno zvezo z Jezusom Kristusom.

Spoznali smo zelo osupljivo resnico, da se Sveti Duh lahko in da se je spustil na kristjane lažne trte, ki niso bili na novorojeni in se je mo no izražal z raznimi znamenji in udeži, podobno kot je Juda imel jasno službo v Svetem Duhu, pa eprav je bil proglašen za hudi a.

Z vsemi temi principi v umu smo za eli slediti poteku cerkve skozi sedem razli nih dob.

Cerkev je bila rojena na dan Binkošti. Tako kot je Adamu bila dana novo-ustvarjena nevesta iz Božje roke in bila nekaj asa neomadeževana, tako je bila Kristusu, zadnjemu Adamu, na dan Binkošti dana ista in novo-ustvarjena nevesta in bila nekaj asa oddvojena in neomadeževana. »Od drugih se jim nih e ni upal pridružiti« (Apostolska dela 5, 13) in »Gospod pa jim je vsak dan pridruževal te, ki so našli odrešenje«. Apostolska dela 2, 47. Ne vemo kako dolgo je to trajalo, a nekega dne je prav tako, kot je bila Eva od Satana skušana in zavedena, tudi cerkev bila zastrupljena s prihodom antikristovega duha. »To je duh antikrista, o katerem ste slišali da pride, ZDAJ PA ŽE JE v svetu.« 1. Janezovo pismo 4, 3. A kar se ti e Njegove neveste v tej prvi dobi, je Jezus dejal: »Vendar imam zoper tebe to, da si opustil svojo prvotno ljubezen. Spomni se torej, od kod si padel, spreobrni se in opravljaj

prvotna dela.« Razodetje 2, 4-5. Cerkev je v prvi dobi že postala »padla žena«. Kakor je Satan prišel do Eve pred Adamom, tako je takrat Satan prav tako prevaral cerkev, Kristusovo nevesto, pred »Jagnjetovo svatbeno večerjo«. Kaj je bilo tako posebnega v njeni sredini, da je povzročilo njen padec? Kaj drugega, kot Razodetje 2, 6: »DELA NIKOLAJITOV.« Ta prva doba se je že obrnila v stran od sledenja iste Božje Besede. Obrnili so se od Božje zahteve, da je cerkev popolnoma odvisna od Njega (popolnoma odvisna od Boga, da oddvojeno od loveške oblasti Njegovo Besedo izpolni od začetka do konca) k nikolajizmu, ki je organiziranje loveške oblasti znotraj cerkve in tako kot to po njej vse oblasti, za ljudi uvaja zakone. Storili so natanko to, kar je storil Izrael. Vzeli so hierarhijo loveške oblasti namesto Besede in Duha.

Potem je nastopila smrt. Kako to vemo? Mar ne slišimo glasu Duha namenjenega vsem tistim, ki želijo slišati, kako kliče: »Zmagovalcu bom dal jesti z Drevesa Življenja, ki je v Božjem raju.« Cerkev je že pregloboko vsrkala z drevesa smrti (ali z denominacijske lažne trte), katere konec je ognjeno jezero. Toda sedaj ni kerubov, da bi z ognjenim mečem stražili Drevo Življenja. Bog sedaj ne odhaja iz cerkve, kot je odšel iz Edena. O ne, On bo vedno sredi Svoje cerkve do zadnje dobe. In do tega časa On kliče vse, da bi prišli.

In sedaj prosim, da ste zelo pazljivi. To sporočilo angelu cerkve, ki je v Efezu, ni sporočilo samo tej lokalni efeški cerkvi. To je sporočilo tej DOBI. Ta doba je imela v sebi seme resnice in seme laži, to ne tako kot je napisano v priliki o pšenici in ljuljki. Cerkvene dobe so polje, a na njem so pšenica in ljuljka. Lažna cerkev se je organizirala, po loveški oblasti in Besedo ter se borila proti resni nim kristjanom.

Ljuljka uspeva vedno bolje od pšenice ali katerekoli druge posajene sadike. Cerkev ljuljke je v tej prvi dobi hitro rasla. Prav tako je uspevala cerkev pšenice. Do konca prve dobe so dela nikolajevcev v lokalnih cerkvah lažne trte napredovala z vse večjim prizadevanjem, da bi razširili svoj vpliv izven lastnega telesa. Njihov vpliv se je utiril na resnično cerkev, ker so se ljudje, kot je bil spoštovani Polikarp, imenovali škofje ter se pod tem nazivom usmerjali k temu, kar jim po Besedi ne pripada. Prav tako je v tej dobi resnična cerkev izgubila svojo prvo ljubezen. Ta ljubezen je bila tipizirana kot ljubezen neveste in ženina na njihovi poroki in v prvih letih njenega zakona. In tukaj se je popolna ljubezen in predanost Bogu ohladila.

Toda bodite pozorni. Razodetje 2, 1 opisuje Gospoda Jezusa sredi Njegove cerkve, kako v Svoji desnici drži glasnike. Glede na to, da je ta Nevesta padla in ker je sedaj cerkveni kolektiv postal kombinacija lažne in resnične trte, je On ne zapušča. Ona je Njegova. In v skladu s pismom Rimljanom 14, 7-9 je to popolnoma točno: »Kajti nobeden med nami ne živi zase in nobeden ne umira zase. Če namreč živimo, živimo za Gospoda; in če umiramo, umiramo za Gospoda. Naj torej živimo ali umiramo, smo Gospodovi. Kajti Kristus je umrl in oživel prav zato, da bi gospodoval mrtvim in živim.« Na križu je odkupil VES loveški rod. Oni so Njegovi. On je

ki bo na elu Svetovnega koncila cerkva natanko tako, kot smo govorili. In s pomočjo svojega zlata (spomnite se, da je Juda držal vrečo) bo upravljal z vsem svetom in ta antikristov sistem bo posedoval vse in poizkušal upravljati z vsemi. Toda Kristus se bo vrnil in jih vse uničil s sijajem Svojega prihoda. In njihov konec bo ognjeno jezero.

Toda kaj je z resni nim semenom? Zgodilo se bo natanko tako, kot smo povedali. Božji ljudje se pripravljajo z Besedo resnice od glasnika te dobe. V njej bo polnost dneva Binkošti, ker bo Duh vrnil ljudi natanko nazaj tja, kjer so bili na začetku. To je »tako govori Gospod«.

To je »tako govori Gospod«, ker je to tisto, kar govori Joel 2, 23-26: »Sinovi sionski, veselite se, veselite se v Gospodu, vašemu Bogu, kajti daje vam jesenskega dežja, kakor je prav, daje vam, da pada dež, jesenski in spomladanski dež v prvem mesecu. Mlatiš a bode polna žita, kadri bodo zvrhane vina in olja. Povrnili vam bom letine, ki so vam jih požrle kobilice rojivka, skakalka, glodalka in grizljivka, Moja velika vojska, ki sem jo poslal proti vam. Jedli boste, jedli, do sitega in hvalili ime Gospodu, vašega Boga, ki je udovito ravnal z vami in moje ljudstvo ne bo osramočeno na veke.« Torej govori, da bo Gospod »obnovil«. Luteranska doba ni obnovila cerkve; za to je bilo z reformacijo. Wesleyeva doba ni obnovila. Binkoštna doba ni obnovila. Toda Bog mora obnoviti, ker ne more zanikati Svoje Besede. To ni vstajenje cerkve, to je »obnova«. Bog bo vrnil cerkev ravno nazaj na začetek dneva Binkošti. Bodite pozorni, da v 25. verzu govori, zakaj potrebuje obnovo. Rojivka, skakalka, glodalka in grizljivka so požrle vse, razen korenin in malega dela stebela. Torej, reeno je, da so vse te žuželke ena in ista žuželka v razlikih fazah. To je res. One so duh antikrista, ki je izražen v organizaciji in lažni doktrini skozi dobe. A ta majhna uboga korenina in stebelce bosta obnovljeni. Bog ne bo zasadil nove cerkve, temveč bo svojo originalno sadiko vrnil originalnemu semenu. On to dela, kot je reeno v 23. verz, z učenjem ali »ranim« dežjem. Kot naslednji bo prišel dež žetve ali vera za vzetje.

Zaradi tega smo ravno v tem trenutku v popolni izpolnitvi Mateja 24, 24: »Da bi, če bi bilo mogoče, zavedli tudi izbrane.« A kdo bo ta, ki bo poizkušal zavesti same izbrane? Duh antikrista v »lažnih maziljenih« tega poslednjega dne. Ti lažni so že prišli v »Jezusovem imenu« trde, da jih je Bog mazilil za poslednji dan. Oni so lažni Mesije (maziljenci). Trdijo, da so preroki. Toda, ali so eno z Besedo? Nikakor. Dodali so ji, ali odvzeli. Nih ne zanika, da je na njih Božji Duh, ki se manifestira v darovih. Ampak tako kot Bileam, imajo vsi ti svoje programe, prosijo za denar, organizirajo sprejeme zaradi denarja, uporabljajo darove, toda zanikajo Besedo ali jo zaobidejo iz strahu, da bi razprava mogla zmanjšati njihove možnosti za večje dohodke. Kljub temu pridigajo odrešenje in osvoboditev skozi Božjo silo, natanko tako kot Juda s službo, ki je bila odrejena od Kristusa. A glede na to, da so napačno seme, imajo zaradi tega napačno duha, ki jih motivira. Religiozni? Pa še kako! Izbrane zasenijo v trudu in gorečnosti, vendar je to laodicejsko in ne Kristusovo, ker med sabo iščejo velike množice, velike programe in osupljive

odgovor, je prišlo takrat, ko so mnogi za eli govoriti v jezikih in manifestirati darove Duha. Tedaj se je verjelo, da je bila to dolgo pri akovana OBNOVA. Vendar ni bila, kajti pozen dež lahko pride samo po zgodnjem dežju, kar je pomladni dež ali dež POU EVANJA. Pozni dež je potem dež ŽETVE. Le kako bi to lahko bila prava stvar, ko pa dež pou evanja še ni prišel. Prerok – glasnik, ki bi moral priti z namenom, da POU UJE ljudi in vrne srca otrok k binkoštnim o etom, še ni prišel. Zaradi tega to, za kar so mislili da je obnova in kon no oživljanje za vzetje, še ni prišlo. V tem je bila mešanica nepravi nih, ki so imeli delež v duhovnem blagoslovu in manifestiranju Svetega Duha, kot smo vam ve krat prikazovali. Tukaj je prav tako bila hudi eva sila, ker so bili ljudje pod hudi evim upravljanjem, pa vendar se je zdelo, da tega nih e ne razume. In kot dokaz, da to ni bilo PRAVO, so se ti ljudje (celo prej, kot se je pojavila druga generacija) organizirali in napisali svoje ne-svetopisemske doktrine in dvignili svoje lastne ograje, kot so to storile vse druge skupine pred njimi.

Spomnite se, dokler je bil Jezus na zemlji, je bil tudi Juda. Vsak od njiju je izhajal od drugega duha in po smrti je vsak odšel na svoje lastno mesto. Potem se je Kristusov Duh vrnil na resni no cerkev, a Judov duh se je vrnil na lažno cerkev. To lahko vidimo tukaj v Razodetju 6, 1-8: »Videl sem, kako je Jagnje odtrgalo prvega izmed sedmih pe atov. Nato sem slišal prvo izmed štirih živih bitij, kako je reklo z glasom kakor grom: »Pridi!« In glej, prikazal se mi je bel konj, in tisti, ki ga je jezdil, je imel lok. Jezdec je dobil venec in odšel kot zmagovalec in da bi zmagal. Ko je odtrgalo drugi pe at, sem slišal, kako je drugo živo bitje reklo: »Pridi!« Tedaj je prišel drug konj, rde kot ogenj. Tistemu, ki ga je jezdil, je bilo dano odvzeti mir z zemlje, tako da se ljudje koljejo med seboj. In dan mu je bil velik me . Ko je odtrgalo tretji pe at, sem slišal, kako je tretje živo bitje reklo: »Pridi!« In glej, prikazal se mi je rn konj, in tisti, ki ga je jezdil, je držal v roki tehtnico. In slišal sem kakor glas, ki je govoril sredi štirih živih bitij: »Merica pšenice po denariju in tri merice je mena po denariju! Olju in vinu pa ne delaj škode!« Ko je odtrgalo etrti pe at, sem slišal glas etrtega živega bitja, ki je reklo: »Pridi!« In glej, prikazal se mi je konj mrtvaško blede barve. Tistemu, ki ga je jezdil, je bilo ime Smrt, za njim pa je prihajalo Podzemlje. In dana jima je bila oblast nad etrtino zemlje, da morita z me em, z lakoto, s smrtjo in z zverinami zemlje.« Ali vidite, kako se je Judov duh vrnil kot jaha na belem konju? Bil je bel. Bil je tako blizu pravemu, to no tako kot je Juda bil blizu Jezusu. Dan mu je bil (jaha u belega konja) venec. Na kakšen na in? Ta duh je sedaj bil v vodji nikolajtskega sistema, a to je bil papež s trojno krono, ki se je usedel v svoj tempelj kot Bog in se poimenoval Kristusov namestnik. e naziv Kristusov namestnik pomeni »namesto Kristusa« ali »na mestu« ali »v imenu Boga«, potem je papež sam sebe imenoval s Svetim Duhom, oziroma je odstavil Svetega Duha, zastopajo Ga. To je bil Judov duh, ki je v njem to po el. Vidite lahko, kako je osvajal – zmagoslavno gre zmagovat. Kristus tega ni storil. Tisti, ki so prišli k Njemu, so bili že vnaprej dolo eni od O eta. In ta Duh je šel dalje in dalje in nekega dne bo postal resni no utelešen v loveku,

Gospodar nad živimi in mrtvimi. življenja in smrti. (Kar se ti e lastništva, NE odnosa.) In On hodi sredi tega telesa, ki ima v sebi življenje in smrt.

To, kar je bilo posajeno v prvi dobi, se bo razvilo v drugi dobi in v vseh slede ih dobah, vse dokler ne pride do zrelosti in žetve. Zaradi tega v smirski dobi pri akujemo pove anje in razsvetljenje zgodovine cerkvenega združenja skozi razodetje Duha.

V tej dobi se je sovraštvo lažne trte pove alo. Vidite, oddvojili so se (9. verz) iz skupnosti resni ne trte. Izšli so iz njih. Bili so lažnivci. Imenovali so se to, kar niso. Toda, ali jih je Bog uni il? Ne. »Pustite jih in obe trti bosta prišli do žetve.«

»Toda Gospod, njih je treba uni iti, ker uni ujejo Tvoje ljudstvo. Ubijajo jih.«

»Ne, pustite jih. Toda Svoji nevesti govorim: »Bodi zvesta v smrti. Ljubi Me še bolj.«

Ugotavljamo, da je ta lažna trta nedvomno Satanova trta. Njihovo zbiranje je od njega (Satana). Zbirajo se v Božjem Imenu in lažejo, da so Kristusovi, pridigajo, pou ujejo, krš ujejo, proslavljajo, sodelujejo v raznih obredih, ki jih je Kristus dal cerkvi, pa vendar niso od Boga. Toda ker govorijo da so, jih bo Bog držal za odgovorne in v vsaki dobi On govori o njih in njim. Oni nas pravzaprav spominjajo na Bileama, ki je imel preroško službo. Poznal je pravilen pristop k Bogu, kot je to prikazano v žrtvovanju istih živali. Pa vendar ni bil resni ni PREROK BESEDE, kajti ko mu je Bog dejal, da naj ne izkaže s svojo prisotnostjo spoštovanja Balaku, je on vseeno prosil, e lahko gre, ker ga je motivirala njegova strast za zlatom in prestižem. Zaradi tega mu je Bog dovolil, da gre. Popolna Božja volja je zaradi Bileamove »želje srca« odstopila mesto dopustni Božji volji. Bog je pravzaprav dejal: »Ti kar pojdi.« Ali se je Bog premislil? Ne, gospod. Bog je dosegel svoje klub temu, da je Bileam odšel. Bileam ni uni il Božje volje. Bog je kljub temu dosegel Svoje. Bileam je bil tisti, ki je bil poraženec, ker je zaobšel Besedo. In danes imamo to isto stvar. Žene pridigarke, organizacija, lažna doktrina, itd., in ljudje, ki proslavljajo Boga, izražajo v Duhu in gredo naravnost naprej po vzoru Bileama ter trdijo, da jim je Bog govoril celo takrat, ko je sprejeto sporo ilo bilo v nasprotju z Besedo. In ne bom zanimal, da jim je Bog govoril. Toda to je bilo natanko tako, kot takrat, ko je Bileamu govoril drugi . Ker je vedel, da je Bileam ljubil želje svojega lastnega srca bolj od Besede, mu je On to dal, ves as pa je bilo jasno, da bo na koncu DOSEGEL SVOJE; ravno tako danes Bog govori ljudem, naj samo nadaljujejo z izpolnjevanjem želja svojih lastnih src, saj so že zavrnil Besedo. Vendar BO BOŽJA VOLJA KLJUB TEMU IZVRŠENA. Amen! Upam, da vidite to. To ne bo samo razjasnilo veliko stvari, ki se vidijo v vseh dobah, temve bo to zelo pomagalo v tej zadnji dobi, ki ima zelo veliko manifestacij in zunanjih blagoslovov, eprav je celotno obdobje tako zelo proti Božji volji, ki je odkrita v Besedi.

e je kdajkoli kakšna doba prejela sporo ilo glasno in jasno, ga je prejela ta doba. Ona je bila in je ta starozavezna resnica: »Sin sužnje bo mu il sina svobodne, dokler sin sužnje ne bo izgnan.« To nam daje vedeti, da se bo Satanovo sovraštvo in žalitve proti resni nim kristjanom uresni ilo skozi skupine tako imenovanih lažnih kristjanov, ki se bo pove evalo, dokler Bog na koncu laodicejske dobe ne odstrani te lažne trte.

Tretja doba je s preroštvom razodela, da bo svetovna cerkev sprejela nikolajizem kot doktrino. Lo evanje duhovništva od laikov je zrastle iz svetopisemske resnice o starešinah (pastirji lokalnih red), ki upravljajo s redo s pomo jo Besede, v »dela nikolajitov«, kjer je duhovništvo za elo razvrš ati sebe nad druge, ki pa je obrazec v nasprotju s Pismom, ker se je iz tega razvilo duhovništvo, ki se je postavilo med ljudi in Boga. Na ta na in je duhovništvo dobilo dolo ene pravice in laikom ves as odvezemalo njihove od Boga dane pravice. To je bilo prisvajanje. V tej dobi je to postalo doktrina. V cerkvi je bila vzpostavljena kot prepri ljiva Božja Beseda, kar pa v resnici ni bila. Toda duhovništvo jo je imenovalo Božja Beseda in zaradi tega je bila ta doktrina antikrist.

Glede na to, da je loveška oblast zgolj politika in ni drugega, se je cerkev zapletla v politiko. To vmešavanje je bilo pozdravljeno s strani diktatorja – cesarja, ki je združil cerkveno politiko z državo in s silo ustanovil lažno cerkev (Satanovo lažno religijo) kot pravo religijo. In skozi razne edikte ter ukaze raznih cesarjev, vidimo lažno cerkev z državno mo jo, kako uni uje resni no trto še siloviteje.

Žalostno je re i, da resni na trta ni bila popolnoma imuna na to doktrino. S tem ne mislim, da je resni na trta kdajkoli imela nikolajitske ideje za doktrino. Dale od tega. Toda ta mali rv smrti je z upanjem, da bo padla, nadaljeval z iz rpavanjem resni ne trte. Celo znotraj resni ne cerkve so ljudje, ki jih je Bog poklical za nadzornike, domnevali, da ta naziv pomeni ve kot samo lokalno odgovornost. To ni bilo popolno razumevanje Pavla, kakršno je obstajalo v cerkvi tistega asa. Saj je Pavel dejal: »In slavili so Boga v meni.« Ne glede na to, kakšno avtoriteto je imel Pavel, je ljudi usmerjal h gledanju Boga, od katerega je vsa avtoriteta. Toda duhovništvo je vedno gledalo na Božje vodstvo PLUS LOVEŠKO in zaradi tega vidimo, da je resni na cerkev z dajanjem asti tam, kjer ast ne pripada, bila popackana s humanizmom. Z ustanovljenim nikolajizmom – apostolskim nasledstvom – postavljenimi duhovniki – izvoljenimi pastirji itd., je to bil samo en korak od tega, da gre lažna cerkev naprej v bileamizem. Drugi korak k »Satanovi globini« je bil sedaj v polnem zamahu.

Ta drugi korak je bila doktrina Bileama, (opisana v Razodetju 2, 14), v kateri je Bileam pou il Balaka, kako naj spotakne Izraelove sinove »s skupnim zborovanjem«. Tukaj so morali gostje storiti še dve stvari, ki sta v nasprotju z Božjo Besedo. Spomnili se boste, da je Balak potreboval pomo , da bi obdržal svoje kraljestvo. Poklical je najvplivnejšo duhovno osebnost tistega asa, Bileama. Bileam je dal nasvet, ki je Izraela ujel v zanko in ga uni il. To je bil

naj molijo prvo zver, ki se ji je bila smrtna rana pozdravila. Delala je velika znamenja, tako da je celo vpri o ljudi priklicala ogenj z neba. Zaradi teh znamenj, ki jih je bilo dano delati vpri o zveri, je zavajala prebivalce zemlje. Prebivalcem zemlje je namre rekla, naj postavijo podobo za zver, ki je bila ranjena z me em, pa je potem oživela. Dano ji je bilo tudi oživiti podobo zverí, tako da je podoba celo spregovorila in dala pobiti vse, ki podobe zverí niso molili. Dosegla je, da so si vsi, mali in véliki, bogati in reveži, svobodni in sužnji, morali dati vtisniti na desnico ali na elo žig. Nih e ni smel ne kupovati ne prodajati, samo tisti, ki je imel žig, se pravi ime zveri ali število njenega imena. Tu je modrost. Kdor ima um, naj izra una število zveri: je namre število loveka. To število pa je šeststo šestinšestdeset.« Spomnite se sedaj, to je bilo Rimsko pogansko cesarstvo, ki je padlo pod me em. Toda bilo je ozdravljeno od smrtnega udarca, ko se je pridružilo rimski nominalni krš anski cerkvi in s tem povezalo poganstvo s krš anstvom ter postala Sveto Rimsko Cesarstvo, ki mora obstajati, dokler ne pride Jezus in jo uni i. Toda Rim ne hodi sam. Njene h ere so prav tako z njim in ona bo s pomo jo Svetovnega koncila cerkva prevzela popolno avtoriteto. To bi se morda nekomu zdelo pretirano, vendar je zelo jasno, da lahko to vsi vidijo, kajti ravno sedaj cerkve upravljajo s politiko in ob pravem asu se bo pokazalo, kako mo no je v resnici to upravljanje. To ekumensko gibanje se bo zaklju ilo z Rimom na elu, eprav si ljudje tega niso tako zamislili. To je tako, ker v Razodetju 17, 3-6 govori, da ne istnica, skrivnost Babilona, sedi na zveri. Ona upravlja z zadnjim ali etrtim kraljestvom. To po ne ta rimska cerkev. S cerkvenim sistemom cerkva pod seboj bo Rim upravljal, a ta podoba (cerkveni sistem) bo poslušna Rimu, ker Rim upravlja s svetovnim zlatom. Vsi ljudje bodo morali pripadati svetovnemu sistemu cerkva, ali pa bodo prepuš eni na milost in nemilost naravnih sil, ker brez žiga zveri na roki ali glavi, ne bodo mogli kupovati ali prodajati. Žig zveri na glavi pomeni, da bodo morali vzeti doktrino svetovnega sistema, kar je verovanje v trojstvo itd., žig na roki pa pomeni, delati po volji svetovne cerkve. S to veliko mo jo bodo cerkveni sistemi preganjali resni no nevesto. Ta podoba bo poizkušala prepri iti nevesti, da bi pridigala, pou evala itd. Njenim pridigarjem bo prepovedano, da ljudem ki jim je to potrebno, nudijo tolažbo in resnico. Toda preden bo antikrist (osebno) prevzel ves ta svetovni sistem cerkva, bo resni na cerkev vzeta s tega sveta, da bi bila z Gospodom. Bog bo odnesel svojo nevesto na veliko Jagnjetovo svatbeno ve erjo.

Glede na to, da je to zaklju no poglavje bilo dano s ciljem, da bi sledili potek dveh cerkva in dveh duhov od dneva Binkošti do njihovega konca, bomo izkoristili ta zaklju ek, da to pokažemo v tej laodicejski dobi.

Ta doba se je za ela takoj po prehodu v dvajseto stoletje. Glede na to, da bi to morala biti doba, v kateri se bo resni na cerkev vrnila, da bi bila nevesta, kot je bila na Binkošti, vemo da mora nujno obstajati tudi vrnitev dinami ne sile. Verniki so to v svojem duhu ob utili in za eli klicati k Bogu za ponovno izlivanje, kot je bilo v prvem stoletju. Kar je bilo videti, kot

akajo na konec zadnje dobe, ko bo vse znova pridobila zase, razen te male rede, ki je bila izbrana resni na Božja trta.

Ampak kako nas ta doba žalosti, ko spoznavamo, da so vsa velika Božja gibanja (a bilo jih je mnogo) pogrešila, ker se niso rešile te nikolajitske doktrine, s pomojo katere so se vsi organizirali in umrli. Zatem so prešli v denominacije, da bi duhovno mrtve držali na pašnikih brez hrane. Sploh niso vedeli, toda vsaka skupina se je obeležila s to isto napako in ko se je ogenj prebujenja zmanjšal, je prevladala organizacija in ljudje so postali denominacija. Bili so zgolj tako-imenovani kristjani, eprav je vsaka skupina z enako prepričljivostjo kot rimskokatoliška cerkev trdila, da imajo prav in vsi drugi narobe. V resnici je že bil postavljen oder za h ere, da se v zadnji dobi vrnejo domov, nazaj v Rim pod kolklo.

Tako prihajamo do zadnje dobe: laodicejske dobe. To je naša doba. Vemo, da je to zadnja doba, ker so Judje zopet v Palestini. Ne glede na to, kako so prispeli tja, so tam. In to je as žetve. Toda preden se žetev izvrši, mora biti zorenje, dozorevanje obeh trt.

Luteranska doba je bila obdobje pomladi. Wesleyjeva doba je bila obdobje letne rasti. Laodicejska doba je obdobje asa žetve, zbiranja ljuljke za povezovanje in sežig ter zbiranje pšenice v žitnico za Gospoda.

as žetve. Ali ste opazili, da v asu žetve, eprav obstaja resni no pospešeno zorenju, hkrati obstaja upoasnjevanje rasti, dokler se rast ne ustavi? Ali ni to natanko tisto, kar sedaj vidimo? Lažna trta izgublja množice zaradi komunizma in drugih verovanj. Njene številke se ne povečujejo, kot bi želela, da mi mislimo. Njena oblast nad ljudmi ni to, kar je neko bila in v velikih primerih je odhod v cerkev samo predstava. A resni na trta? Kaj je z njo? Ali raste? Kje so te velike množice, ki vztrajno prihajajo na prebujenja in se odzivajo na klice k oltarju? Ali ni veina od njih v svojem pristopu samo ustveno obarvana in željna neesa fizičnega, namesto da bi bila željna tistega, kar je v resnici duhovno? Ali ni ta doba kot dnevi, v katerih je Noe šel v barko in so se vrata zaprla, a je Bog kljub temu akal na sodbo sedem dni? V tistih dneh tišine se niheni resni no obrnil k Bogu.

Pa vendar je as žetve. V tej dobi morajo priti na sceno tisti, ki bodo pšenico in ljuljko privedli do zrelosti. Ljuljka že hitro dozoreva s pomojo pokvarjenih uiteljev, ki odvratajo ljudi od Besede. Vendar mora tudi pšenica ravno tako dozoreti, zato ji Bog pošilja preroka – glasnika s potrjeno službo, da bi ga izbrani sprejeli. Oni ga bodo poslušali. Kot je prva cerkev poslušala Pavla, bo tudi ona dozorela v Besedi, dokler ne postane nevesta Besede, v njej se bodo našla silna dela, ki so vedno prisotna v isti Besedi in veri.

Skupine lažne cerkve se bodo združile v Svetovnem koncilu cerkva. Ta Svetovni koncil cerkva je DVIGNJENA PODOBA ZVERI. Razodetje 13, 11-18: »Nato sem videl drugo zver, ki se je vzdigovala iz zemlje: imela je dva rogovala, podobna jagnjetovim, govorila pa je kakor zmaj. Ta je izvajala vso oblast prve zveri v njeni navzočnosti in priganjala zemljo in njene prebivalce,

v prvi vrsti nasvet, da se zberejo vsi skupaj, razpravljajo o stvareh in stvari poravnajo. Na koncu koncev medsebojno razumevanje doseže mnogo. Ko ga dosežete, lahko greste naprej. Naslednji korak bi bilo skupno slavljenje. In seveda, gostitelj majhen pritisk običajno povzroči, da gostje gredo veliko dlje, kot so sprva nameravali. Torej, to se ni zgodilo samo neko v Božji cerkvi Stare Zaveze, temve tudi v cerkvi Nove Zaveze, ker je obstajal cesar, ki je podobno kot Balak potreboval pomo, da zavaruje svoje kraljestvo. Tako je Konstantin poklical tako imenovane kristjane, prvo rimsko kršansko cerkev, da mu pomaga pridobiti kristjane, ker so bili zelo veliko telo. Rezultat tega je bil nicejski koncil 325. leta. Tako so se vsi kristjani, resni ni in tako imenovani, zbrali na Konstantinov poziv. Resni nim kristjanom ni bilo potrebno, da bi šli na ta sestanek. Kljub vsemu temu, kar bi Konstantin lahko storil, da bi jih združil, so pravi verniki vedeli, da za njih tam ni prostora in so odšli. Toda tistim, ki so ostali, je Konstantin dal skupaj s politično in fizično silo, še iz državne zakladnice. Ljudje so bili uvedeni v slavljenje malikov in spiritizem, ker so v stavbe postavljali kipe z imeni svetnikov in ljudi uili, da komunicirajo z mrtvimi ali molijo k svetim, kar ni ni ve in ni manj od spiritizma. Namesto hrane, ki jo lovek resni no potrebuje, same Božje Besede, so jim bila dana cerkvena verovanja, dogme in obredi, ki so bili prav tako podtakovani od države. Iznad vsega pa so jim bili dani trije bogovi s trodelnim sestavljenim imenom enega resni nega Boga, a vodni krst v Ime Gospoda Jezusa Kristusa je bil zamenjan s poganskim krstom v tri nazive.

Pravim vernikom tam ni bilo mesta. Izgubili so že velik del resnice in sedaj so izgubili še razumevanje Božanstva ter zapustili Ime zaradi nazivov v vodnem krstu.

Zelo pazljivo opazujte to Bileamovo doktrino. Predvsem pa lahko vidite, da je bila preišljeno vodila v greh nevere. Nikolajitska doktrina je bila sprevrženost duhovništva, ki so med sabo iskali politično mo, a bileamizem je pokoravanje ljudi njihovemu sistemu cerkvenega verovanja in slavljenja s ciljem, da jih držijo pod kontrolo. Sedaj to pozorno opazujte. Kaj je vezalo ljudi v tako imenovano cerkev in jih s tem uničilo? To so bila cerkvena verovanja in dogme, oblikovane v cerkvene lanke vere. To je bila doktrina rimskokatoliške cerkve. Ni jim bila dana prava hrana, Beseda. Dana jim je bila hrana, ki je prišla od slavljenja malikov, babilonskega poganstva, zavitega v kršansko terminologijo. In isti duh ter doktrina se pravzaprav nahajata med vsemi protestanti in to se imenuje DENOMINACIJA. Nikolajizem je organizacija, ki daje v ospredje loveško vodstvo cerkve in s tem strmoglavlja Duha. Bileamizem je denominacionalizem, ki jemlje cerkveni priro nik namesto Svetega Pisma. In vseskozi do današnjega asa so bili mnogi Božji ljudje ujeti v zanko denominacionalizma in Bog jim kliče: »Pojdi iz njega, ljudstvo moje, da ne boš soudeleženo pri njegovih grehih in da te ne prizadenejo njegove nadloge.« Vidite, v neznanju so. Toda, e bi se vzetje zgodilo v tem trenutku, nevednost ne bila osnova pritožbe na Božjo

obsodbo in to zaradi tega, ker so bili v napa nih vrstah.

Organiziranje duhovništva s stopnjevanjem enega nad drugim, dokler kon no na njihovem elu ni predsednik, je udejanjanje antikristovega duha ne glede na to, kako udovito in nujno je bilo videti. To ni ni drugega, kot loveška obrazložitev, ki prevzema mesto v Besedi. In vsaka oseba, ki je v organiziranih denominacijah, je pravzaprav sredi antikristovega sistema. Dovolite mi, da sedaj povem to in to dobro pojasnim. JAZ NISEM PROTI LJUDEM. JAZ SEM PROTI SISTEMU.

Z združevanjem države in cerkve je postavljen oder za mra no dobo. Zares, za celih 1000 let je cerkev odšla v globine teme, da bi spoznala Satanovo globino. Ko katerakoli religiozna skupina ljudi sprejme nikolajizem in bileamizem ter ima politi no, finan no in fizi no mo , da to podpre, lahko gre samo v eno smer. Ta smer vodi naravnost v Jezabelino doktrino. Torej, zakaj to govorimo? Ker, kot smo pokazali v prou evanju etrte dobe, je Jezabela bila Sidonka, h i Etbaala, ki je bil kralj, duhovnik Astarte. On je bil morilec. Ta žena se je omožila z Ahabom (izraelskim kraljem) zaradi politi ne koristi. Zatem je prevzela religijo ljudstva in pobila levite ter zgradila templje, v katerih so zapeljani ljudje slavili Astarto (Venero) in Baala (boga sonca). Definirala je u enje in spodbudila svoje duhovnike, da to pou ujejo, a duhovniki so s svoje strani pridobili ljudi, da to sprejmejo. Tu lahko natan no vidite, kaj je bila tako imenovana cerkev v mra ni dobi. Popolnoma so zapustili Božjo Besedo, pustili so samo imena in nazive Božanstva ter nekaj svetopisemskih na el. To, kar so vzeli iz Svetega Pisma, so sprevrgli, tako da so mu zamenjali pomen. Njihovi zbori škofov itd., so pisali obsežne razprave, njihovi papeži so se razglasili za nezmotljive in so govorili, da sprejemajo razodetje od Boga in da ljudem govorijo, kot da so Bog. Vse to so pou evali duhovniki, ki so s pomo jo strahu prisilili ljudi, da to verjamejo. Nestrinjanje je pomenilo smrt ali izob enje, ki je moglo biti celo hujše od smrti. Cerkev z drznim glasom je bila sedaj ta, ki je prevladala in podivjana od mo i pila kri mu encev, dokler resni ni kristjani niso bili skoraj popolnoma iztrebljeni in je komajda ostalo nekaj Besede in majhne manifestacije Svetega Duha. Toda resni na trta se je borila in obstala. Bog je bil zvest mali redi in kljub vsemu, kar je Rim mogel storiti njihovim telesom, ni mogel ubiti Duha v njih in svetloba resnice je še naprej svetila, podprta s Svetim Duhom in silo.

To je dobro mesto, da vam predstavim razsvetljeno ugotovitev. Poglejte! Dela in doktrina nikolajitov, doktrina Bileama in u enje lažne prerokinje Jezabele ne delajo treh duhov, niti ne delajo treh duhovnih na el. So samo razli ice manifestiranja istega duha, ki gre iz globine v globino. Vse kar je to, je antikristov duh organizacije in njegove tri razli ne faze. Od takrat, ko se je duhovništvo organiziralo in oddvojilo, so zatirali ljudi in jih vodili v organizacijo ter jih tudi vezali za njo. Ta organizacija je bila utemeljena na cerkvenih verovanjih in dogmah, s katerimi so pou evali ljudi namesto iste Božje Besede. Obredom in ceremonijam je bil v slavljenju dan ve inski delež in kmalu je ves sistem bil vojaška in hudi eva sila, ki je dal vse od sebe, da bi

z govornim prepri evanjem ali dobesedno mo jo, upravljal z vsem. Svojo energijo je dobil iz lastnih lažnih preroštev in ne iz Božje Besede. Sedaj je sistem bil absolutno antikristov, eprav je prišel v imenu Kristusa.

Zatem, na videz po neskon nem asu, v katerem je resnica zagotovo morala umreti, so za eli ljudje protestirati proti podlosti rimskokatoliške cerkve, saj niti na kraju pameti Bog ni mogel biti v takšnem u enju in takšnem obnašanju. Ti protesti so bili ali prezrti ali so prenehali zaradi neuspeha, da bi pritegnili pozornost ali pa jih je Rim zadušil. Toda zatem je Bog v Svoji suvereni milosti poslal glasnika po imenu Martin Luther, da za ne reformacijo. Delal je v ozra ju, v katerem je bilo rimskokatoliški cerkvi dano toliko vrvic, da bi kmalu sama sebe obesila. Zato je takrat, ko je Luther pridigal opravi enje po veri, resni na trta prvi po mnogih stoletjih za ela obilno rasti. Tako kot je tako imenovana cerkev za svojo podporo izkoriš ala državno mo , je sedaj državna mo za ela delovati proti njej. In tu je Luther naredil napako in kjer so resni ni verniki naredili svojo napako. Dovolili so državi, da jih podpre. Zaradi tega se ta doba ni vtisnila globoko v Besedo. Hvala Bogu, da je šlo tako dale , kot je pa šlo, vendar glede na to, da se je v veliki meri oprlo na politi no silo, je ta doba kon ala v organizaciji in skupina, ki se je v Luthrovi generaciji odcepila od lažne trte, se je sedaj obrnila nazaj in postala h i ne istnice, ker je odšla naravnost v nikolajizem in bileamizem. To obdobje je imelo v sebi veliko frakcij in da bi dokazali, kako dale so bili od resni nega semena, je potrebno samo prebrati zgodovino in videti, kako so preganjali drug druge, v nekaterih primerih celo do smrti. Toda med njimi je bilo nekaj imen, tako kot so bila v vsaki dobi.

V tej dobi se veselimo ene stvari. Reformacija se je za ela. To ni bilo vstajenje, temve reformacija. Ni bila niti obnova. Toda pšeni no zrno, ki je umrlo v Niceji in strohnelo v mra ni dobi, je sedaj vzklilo kot poganjek resnice, ki ozna uje, da se bo enkrat v prihodnosti na koncu laodicejske dobe, tik preden pride Jezus, cerkev vrnila, da bi ponovno bila nevesta pšeni nega semena, medtem ko bo ljuljka požeta in sežgana v ognjenem jezeru.

Glede na to, da je peta doba skozi tiskanje prinesla veliko širjenje Besede, je šesta doba to hitro izkoristila. Kot smo predhodno navedli, je bila ta doba druga faza obnove, bila je doba resice od klasa. Preraslo je v izobraževanje, to je bila doba intelektualnih ljudi, ki so ljubili Boga in Mu služili. Bilo je veliko misijonarjev in Beseda se je razširila po svetu. To je bila doba bratske ljubezni. To je bila doba odprtih vrat. Ta zadnja doba je bila doba dolgega trajanja, in za njo bo prišla laodicejska doba, ki bo kratka.

Resni na trta je v tej dobi cvetela, kot še v nobeni drugi dobi, v smislu števil na doma em in tujem terenu. Ta doba je v prve vrste pripeljala svete ljudi. Resni na trta se je širila, a lažna trta umikala. Kamorkoli je resni na trta šla, ji je Bog dal svetlobo, življenje in veselje. Lažna trta se je pokazala za takšno, kakršna je bila: tema, beda, siromaštvo, nepismenost in smrt. In kot lažna trta v dnevu svoje mo i ni mogla ubiti resni ne trte, tako resni na trta sedaj ni mogla vrniti lažne trte k Jezusu Kristusu. Lažna trta se je vkopala,